

Motion till riksdagen 2009/10:Sf351

av Mikael Oscarsson (kd)

Utvidgat vårdnadsbidrag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den lägre nivån för det kommunala vårdnadsbidraget på sikt bör höjas till 6 000 kr per månad och barn.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det inte ska finnas någon övre gräns för hur mycket en enskild kommun kan betala i vårdnadsbidrag.

Motivering

Ett år efter att riksdag och regering gav Sveriges kommuner rätt att införa vårdnadsbidrag till småbarnsföräldrar hade närmare en tredjedel gjort det. I dag uppgår det kommunala vårdnadsbidraget till 3 000 kr per barn och månad skattefritt.

Vårdnadsbidraget är en viktig och framåtblickande reform i det värderingsskifte som pågår i Sverige, bort från en förlegad syn på människor och familjer, mot ett Sverige byggt på mer självbestämmande och långsiktigt hållbara värden.

Staten kan inte ge människor mer frihet, däremot är det angeläget att staten nu lämnar tillbaka frihet som människor berövats genom gamla, maktfullkomliga och ideologiskt styrda beslut. Friheten att bestämma över sitt liv är något människan redan har, men som inte minst kollektivistiska idéer berövat dem.

Vuxna människor som inom sig bär en bild av det goda livet och hur det förverkligas, vilket nästan alltid är i harmoni med det gemensamma bästa, ska inte detaljstyras och hindras av ideologiskt styrda och makthungriga politiker. Eftersom maktutövning är ett nollsummespel måste riksdag och regering – om vi vill få ett starkare civilsamhälle, där inte minst familjerna är en viktig del – se till att makt flyttas från staten till samhället, till enskilda människor, familjer osv.

Fel! Okänt namn på

För att detta ska kunna ske måste dels enskildas och familjers ekonomi stärkas, dels människor ges förutsättningar att själva utforma sina liv i ökande grad.

Den engelske författaren G K Chesterton har beskrivit att det ideal familjen står för i samhället är frihet – frihet från statens intrång i det privata, frihet att i gemenskap med människor man älskar bygga ett gott liv tillsammans. Med sunda, starka och självständiga familjer minskar statens inflytande över individen.

Vårdnadsbidraget är den reform som genomförts under senare år som mer än någon annan sammanfattar dessa värden, och som långsiktigt kommer att spela en avgörande roll för ett tryggare och friare samhälle. Trygga barn till fria föräldrar formar en bättre framtid.

I det välfärdssamhälle vi står bakom finansieras självklart en del av familjernas barnomsorg via skattsedeln. Det gamla systemet innebar att alla betalade skatt, men att endast de som valde ”rätt” – utifrån vad regeringen definierade som ideologiskt riktigt – fick ekonomisk hjälp med sin barnomsorg. Nu ger det offentliga bidrag till både förskolebarn och hemmabarn, och det är så det självklart ska vara.

Enligt riksdagens utredningstjänst uppgår det kommunala förskolebidraget för varje plats i förskolan till 144 624 kr per barn och år eller 12 052 kr per månad (2007). En förälder som ska ”betala tillbaka” detta bidrag via kommunalskatten måste enligt utredningstjänsten ha en årsinkomst på 710 600 kr, dvs. en månadslön på lite över 57 000 kr. Är man två föräldrar krävs två månadslöner på lite över 28 500 kr. (En familj som har två barn i förskolan subventioneras med dubbelt förskolebidrag osv.)

Regeringen har nu kompletterat detta förskolebidrag med ett vårdnadsbidrag. Att vara förälder är en av de viktigaste uppgifterna som finns i ett samhälle, och föräldrar vet också vad som passar just deras barn bäst. Att arbeta hemma med att vårda och fostra sina barn är ett fullgott arbete som måste uppvärderas, och möjliggöras. Den lösning för detta vi har i dag är vårdnadsbidraget.

För Kristdemokraterna är det viktigt att det finns ekonomisk möjlighet att välja båda alternativen: förskolan eller att själv ta hand om sitt barn. Det innebär frihet för fler att förverkliga sin bild av det goda livet.

Arbetslinjen – som kan sägas stå för ”arbete och trygghet” – är en viktig princip i regeringens politik, men den kan inte vara allena rådande. Den måste kompletteras med en långsiktigt hållbar och frihetlig inriktning byggd på ”frihet och ansvar” som bärande princip.

Utifrån dessa båda grundprinciper kan man ställa sig frågan om det är just småbarnsföräldrar som ska arbeta mest. Som jag ser det måste utgångspunkten i fråga om barnomsorg vara dels barnets bästa, dels föräldrarnas rätt att själva bestämma över sin tillvaro.

I frihetlig anda är det därför angeläget att uttala en inriktning om att successivt bygga ut ersättningsnivån i vårdnadsbidraget. En första rimliga nivå att sträva emot vore att höja den lägre nivån för det kommunala vårdnadsbidraget till 6 000 kr per månad och barn. Samtidigt bör det inte finnas någon övre gräns för hur mycket en enskild kommun önskar betala i vårdnadsbidrag.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 1 oktober 2009

Mikael Oscarsson (kd)